

8

การวิเคราะห์เปรียบเทียบวากยสัมพันธ์ประโยคเปรียบเทียบ ที่ใช้บุพบท “比” ในภาษาจีนและ “กว่า” ในภาษาไทย

The Syntactic Analysis and Comparison of Comparative Sentences
Using Prepositions “bi” in Chinese and “Kwa” in Thai

ตรีศุล เกษร ศุภกร ทาพิมพ์ และ อนงครัตน์ บังศรี

Threesoon Kesorn Suphakorn Tapim and Anongkarat Bangsri

การวิเคราะห์เปรียบเทียบวากยสัมพันธ์ประโยคเปรียบเทียบ ที่ใช้บุพบท “比” ในภาษาจีนและ “กว่า” ในภาษาไทย

The Syntactic Analysis and Comparison of Comparative Sentences
Using Prepositions “bi” in Chinese and “Kwa” in Thai

Received : April 19, 2019

Revised : May 18, 2019

Accepted : May 23, 2019

ตรีศูล เกษร¹ ศุภกร ทาพิมพ์² และ อนงครัตน์ บังศรี³

Threesoon Kesorn Suphakorn Tapim and Anongkarat Bangsri

บทคัดย่อ

“比” (bi) และ “กว่า” ถือเป็นคำบุพบทที่ปรากฏอยู่ในประโยคเปรียบเทียบ ซึ่งสามารถพบเห็นบ่อยในภาษาไทยและภาษาจีนบทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของโครงสร้างประโยคเปรียบเทียบ “比” (bi) ในภาษาจีนและ “กว่า” ในภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกันทางวากยสัมพันธ์เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในการใช้อย่างถูกต้องซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาภาษาจีนและภาษาไทย จากผลการศึกษาด้านลักษณะทั่วไปของประโยคพบว่าการประกอบประโยคมีลักษณะคล้ายกันคือ ประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง ด้านโครงสร้างพื้นฐานมีความแตกต่างกันของการวางลำดับบทต่างๆในประโยค โครงสร้างภาษาไทยคือ “บทประธาน (สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ) + ภาคแสดงการเปรียบเทียบ + กว่า + บทกรรม (สิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ)” สำหรับภาษาจีนโครงสร้างประโยคพื้นฐานคือ “บทประธาน(สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบ)+ 比 + บทกรรม (สิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ)+ ภาคแสดงการเปรียบเทียบ” หากในประโยคมีคำหรือวลีที่เป็นบทเสริมแสดงปริมาณหรือตัวเลขในประโยคภาษาจีนจะวางบทเสริมเหล่านี้ไว้หลังคุณศัพท์หรือกริยา แต่ส่วนของภาษาไทยจะวางหลังบทกรรมของประโยค หากมีคำกริยาวิเศษณ์เช่น “还” (ยัง) หรือ “更” (ยิ่ง) ในภาษาจีนคำเหล่านี้จะวางไว้หน้าคำกริยาหรือคุณศัพท์เสมอแต่ภาษาไทย “ยิ่ง” จะวางไว้หลังคำกริยาหรือคุณศัพท์ ส่วน “ยัง” กลับวางตำแหน่งไว้ด้านหน้าแทน ถ้าหากส่วนภาคแสดงการเปรียบเทียบเป็นคำกริยาและมีกริยาวิเศษณ์คำว่า “早” (เช้า) “晚” (สาย) “多” (มาก) “少” (น้อย) พบว่าในโครงสร้างของภาษาจีน “早” “晚” “多” “少” จะวางไว้หน้าคำกริยาส่วนในภาษาไทย “เช้า” “สาย” “มาก” “น้อย” จะวางหลังคำกริยาหากในประโยคเปรียบเทียบมีคำว่า “得” (ได้) จะทำให้ประโยคเปรียบเทียบของภาษาจีนนั้นใช้ได้สองลักษณะ เช่น 我比你跑得快 หรือ 我跑得比你快 โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลงแต่กลับจะเน้นใจความของประโยคที่ต่างกันประโยคแรกจะเน้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของสิ่งที่ถูกนำมาเปรียบเทียบ ส่วนประโยคที่สองเน้นเพื่อให้เห็นถึงระดับของภาคแสดงซึ่งประโยคของภาษาไทยไม่สามารถทำได้ลักษณะนี้

คำสำคัญ : กว่า; 比; ภาษาจีน; ภาษาไทย; ประโยคเปรียบเทียบ

¹วิทยาลัยนานาชาติจีน-อาเซียน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 110/1-4 ถนนประชาชื่น แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 โทรฯ : 085-267-4351 E-mail : threesoon2531@gmail.com

²บริษัท เฮลท์แลนด์ 2002 จำกัด 120 ถนนสาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500 โทรฯ : 095-953-6847 E-mail : suphakorn2531@gmail.com

³คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก 3 ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220 โทรฯ : 094-8961668

E-mail : hameaw_cat@hotmail.com

Abstract

The words “bi” and “Kwa” are the prepositions used frequently in Chinese and in Thai comparative sentences. This article aimed to analyze and compare the similarities and the differences of comparative sentence structures that use “bi” in Chinese and “Kwa” in Thai with the same syntax. This was in order to make the learners understand how to use them correctly. In terms of the basic sentence structure, the difference is in the placement of each word in sentences. According to the Thai comparative sentence structure, the sentence pattern is “Subject+ the word that shows comparison (Verb or Adjective)+Kwa+ Objective”. In Chinese, on the contrary, the basic comparative sentence structure is “Subject + bi + Objective + the word that shows comparison (Verb or Adjective)”. Basically if there are phrases or words that are related to the quantity or numbers in Chinese sentences, they are often placed after adjectives or verbs, but in Thai comparative sentence structure, they are placed after the objectives or verbs. If there are adverbs such as “hai” or “geng” In Chinese sentence structure, these words are always placed in front of the verb or the adjective. In Thai comparative sentence structure, on the other hand, the word “ยิ่ง” will be placed after the verb or adjective, for “ยิ่ง” is placed in front of the verb or the adjective. In Chinese comparative sentence, when one use the verb as predicate, the adverbs such as zao เข้า / wan สาย / duo มาก / shao น้อย etc. are always placed in front of the verb. Whereas in Thai comparative sentence, the adverbs เข้า / สาย / มาก / น้อย will be put behind the verb. However, the placing of the word “de” (ได้) in Chinese sentence can be placed in two different places, for example, “wo bi nipao de kuai” or “wopao de bi nikuai” and the meaning remain the same. However, the placing of the word “de” (ได้) at different places in the comparative sentence will have different points of emphasis. That is to say, in the first sentence, it emphasizes the difference of the things compared. In the second sentence, it emphasizes the degree of the predicate which cannot be found in Thai comparative sentence.

Keywords : Kwa; (bi); Chinese Language; Thai Language; Comparative Sentence

บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบันเราปฏิเสธไม่ได้เลยว่าภาษาจีนถือเป็นภาษาสากลที่สำคัญมากภาษาหนึ่งของโลก อีกทั้งยังเป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากเป็นอันดับหนึ่งของโลกอีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นหนึ่งในภาษาทางการที่ถูกใช้และเป็นที่ยอมรับในการประชุมต่างๆ ขององค์การสหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันมาช้านาน ด้วยเหตุนี้ภาษาจีนจึงมีความสำคัญอย่างมาก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่จีนกำลังก้าวขึ้นมาเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจโลก (ศุภชัย แจ่มใจ, 2552)

ด้านการศึกษาภาษาจีนในประเทศไทย ไม่กี่ปีมานี้ผู้เรียนชาวไทยให้ความสำคัญกับภาษาจีนเป็นอย่างมาก ส่งผลให้แนวโน้มจำนวนผู้เรียนภาษาจีนในไทยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หลากหลายสถาบันการศึกษาต่างพากันเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลายจนถึงมีการทำความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของไทยและจีนเพื่อจัดตั้งหลักสูตรพิเศษแลกเปลี่ยนนักศึกษาไทยไปเรียนที่จีน ตลอดจนมีทุนการศึกษาสนับสนุนจากรัฐบาลจีนเพื่อไปศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาตรี โท เอก ที่เมืองจีน ขณะเดียวกันทางจีนเองก็มีนักศึกษาจำนวนมากที่สนใจภาษาไทย และเดินทางเข้ามาศึกษาในไทยมากขึ้นทุกปี ซึ่งปัญหาที่พบของผู้เรียนไทยและผู้เรียนจีนคือ ทั้งสองภาษามีลักษณะทั้งที่คล้ายและแตกต่างกัน ด้วยความที่ทั้งคู่เป็นภาษาในตระกูลอื่น-ทิเบต เหล่านี้จึงเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนและเกิดการใช้ที่ไม่ถูกต้อง (เกรียงไกร กองเส็ง, 2559)

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่ตื้นนั้น ทักษะพื้นฐานถือว่าเป็นจุดสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ได้อย่างรวดเร็ว ฟัง พูด อ่าน เขียน คือทักษะการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนมักจะได้ผ่านการฝึกอบรมมาโดยตลอด นอกจากทักษะที่กล่าวมาข้างต้น การเรียนการสอนด้านไวยากรณ์ก็ถือว่าเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมในชั้นเรียนของผู้สอนที่ให้ความสำคัญด้านดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง

ประโยคเปรียบเทียบถือเป็นรูปแบบประโยคที่สามารถพบเห็นบ่อยในชีวิตประจำวัน ในภาษาจีนส่วนใหญ่อาศัยการใช้คำบุพบท “比” (bi) (เหียน จิ่งเหวิน, 2555) ส่วนในไทยมักจะพบเห็นคำว่า “กว่า” ซึ่งทั้งสองยังเป็นหนึ่งในไวยากรณ์พื้นฐานสำคัญ ที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องศึกษา เนื่องด้วยรูปแบบวากยสัมพันธ์ของประโยคเปรียบเทียบมีความหลากหลาย ทั้งทางด้านโครงสร้าง ความหมาย การใช้ รวมถึงคำอื่น ๆ ที่เข้ามาเป็นส่วนประกอบในประโยค อีกทั้งความเหมือนและความแตกต่างของลักษณะโครงสร้างทางภาษาไทยและภาษาจีน จึงเป็นจุดที่ยากและส่งผลให้ผู้ศึกษาทั้งภาษาไทยและภาษาจีนเกิดความสับสน ส่งผลให้เกิดความผิดพลาดของการสื่อสารและนำไปใช้

งานวิจัยนี้ผู้เขียนจะดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของโครงสร้างประโยคเปรียบเทียบ “比” (bi) ในภาษาจีนและ “กว่า” ในภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกันทางวากยสัมพันธ์เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในการใช้อย่างถูกต้องซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่กำลังศึกษาภาษาจีนและภาษาไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของโครงสร้างประโยคเปรียบเทียบ “比” (bi) ในภาษาจีน และ “กว่า” ในภาษาไทยที่มีลักษณะเดียวกันทางวากยสัมพันธ์
2. ผลจากการศึกษาทำให้ผู้เรียนที่กำลังศึกษาภาษาจีนและภาษาไทย เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในเรื่องการใช้และโครงสร้างของประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “กว่า” และ “比” (bi) ในรูปแบบประโยคต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ไวยากรณ์ที่ผิดพลาดหรือการแทนที่ทางภาษาในแง่ลบ อันเนื่องมาจากผลกระทบจากภาษาแม่

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรีวิไล พลมณี (2545) การวิเคราะห์และการเปรียบเทียบภาษา (Contrastive Analysis) เป็นศาสตร์หนึ่งของภาษาศาสตร์ประยุกต์และเป็นพื้นฐานของวิชาภาษาศาสตร์ทั่วไป การวิเคราะห์เปรียบเทียบสามารถทำได้ตั้งแต่เรื่องระบบเสียง (Phoneme) หน่วยคำ (Morpheme) ประโยค (Sentence) คำศัพท์ (Vocabulary) วัฒนธรรมทางด้านภาษา (Culture) รวมทั้งความคิด (Concept) ตลอดจนถึงที่กำหนดความคิด (Condition) สุธิณี สุขตระกูล (2526 : 9) กล่าวว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษามักจะเป็นการเปรียบเทียบระหว่างสองภาษาคือ ภาษาแม่และภาษาที่เรียนซึ่งการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาจะมีประโยชน์อย่างยิ่งหากการเปรียบเทียบข้อมูลได้รับการวิเคราะห์อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ Di Pietro (1971) กล่าวว่า ใ้โอ้กว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาทุกระดับโครงสร้างจะช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ปัญหาการเรียนรู้อาษาใหม่ และเข้าใจถึงสิ่งที่ภาษาแม่จะช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้อาษาใหม่ด้วยเช่นกัน

สุธิณี สุขตระกูล (2526) ได้กล่าวถึง การแทนที่และความสับสนทางภาษา (Transfer and Interference) ไว้ดังนี้ การแทนที่ทางภาษา หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียนรู้อาษาใดภาษาหนึ่งจนชำนาญและติดเป็นนิสัย แต่ทว่านิสัยนั้นเข้าไปส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาอื่นๆ ได้แก่

1. การแทนที่ภาษาในแง่บวก (positive transfer facilitation) คือ การที่เราเรียนรู้อาษา ก. แล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ได้จากภาษา ก. ไปต่อยอดและช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้อาษา ข.
2. การแทนที่ภาษาในแง่ลบ (negative transfer facilitation) คือ การที่เราเรียนรู้อาษา ก. แล้วนำสิ่งที่เรียนรู้จากภาษา ก. ไปทำให้เกิดความสับสนในการเรียนรู้อาษา ข.

ความสับสนทางภาษา หมายถึง คนที่รู้ภาษา ก. แล้วเริ่มเรียนภาษา ข. แต่เกิดปัญหาในกระบวนการเรียนรู้อาษา ข. เพราะไม่สามารถแยกแยะความเหมือนและความแตกต่างของทั้งสองภาษาได้จึงก่อให้เกิดความสับสน ซึ่งทางภาษาศาสตร์ถือว่าปัญหาเหล่านี้

สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกระดับโครงสร้างของภาษา ส่วนวิธีการที่จะคาดคะเนหยั่งรู้ถึงความแตกต่างที่เป็นปัญหา ทำได้โดยการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษาแม่และภาษาที่เรียน เพื่อจะได้เข้าใจสิ่งที่ก่อให้เกิดความสับสนหาวิธีการอธิบายถึงปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาเหล่านั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

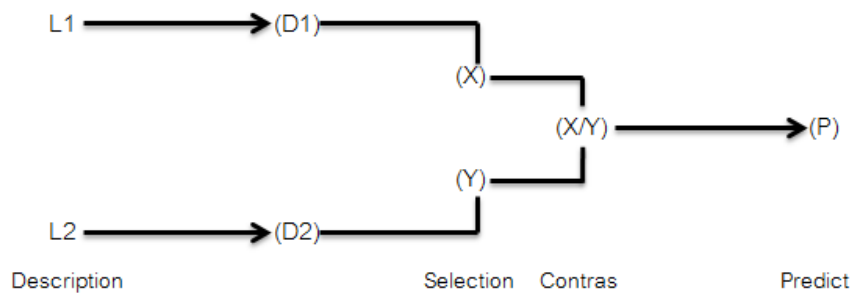
หลิว เสี่ยวหลิง (2011) กล่าวว่าประโยคเปรียบเทียบที่มีอนุพท “比” (bi) และ “กว่า” ไม่ว่าจะในภาษาไทยหรือภาษาจีนในปัจจุบันถือว่าเป็นรูปประโยคเปรียบเทียบที่มีอัตราใช้สูงมาก สำหรับด้านการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาตินั้นอนุพท “比” (bi) ยังถือเป็นเนื้อหาที่สำคัญในการศึกษาไวยากรณ์ที่ผู้เรียนและผู้สอนต่างให้ความสำคัญ

ฉีฮู๋ หยาง (2005) ได้กล่าวในงานวิจัยว่า ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้คำว่า “比” (bi) เป็นรูปแบบการแสดงความแตกต่างทางด้านลักษณะหรือระดับของสิ่งสองสิ่งซึ่งในประโยคเปรียบเทียบจะมีคำคุณศัพท์หรือกริยาเป็นภาคแสดงผลของการเปรียบเทียบ โดย “比” (bi) จะทำหน้าที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของสิ่งสองสิ่งที่ถูกนำมาเปรียบเทียบ และทำหน้าที่เป็นส่วนขยายภาคแสดงในประโยค

เฉิน ซ่าย (2016) กล่าวในงานวิจัยของเขาว่า ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้คำว่า “กว่า” ในภาษาไทยนั้น ทางด้านการใช้มีลักษณะเหมือนกันกับประโยคเปรียบเทียบที่ใช้คำว่า “比” (bi) ในภาษาจีนทำหน้าที่แสดงให้เห็นระดับที่แตกต่างของสิ่งสองสิ่งซึ่งสิ่งที้นำมาเปรียบเทียบกันจะเป็นคำ ประโยค หรือวลี ที่มีลักษณะความสัมพันธ์แบบเท่าเทียมกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบประโยคเปรียบเทียบที่ใช้อนุพท “比” (bi) และ “กว่า” ในครั้งนี้ จะใช้วิธีการของ Randal L. Whitman ผสมผสานกับวิธีการของ Di Pietro ที่อ้างใน สุธินี สุขตระกูล (2526) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่า L1 และ L2 คือ ภาษาไทยและภาษาจีน D1 และ D2 คือ การอธิบายลักษณะทางภาษาไทยและภาษาจีน X และ Y คือ ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้อนุพท “比” (bi) และ “กว่า” P คือ การทำนายสิ่งที่เป็นปัญหา

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยศึกษาในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงพรรณนาวิเคราะห์และเปรียบเทียบทางภาษา ซึ่งมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบ ซึ่งประกอบด้วยเอกสารต่างๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาจีน เช่น ตำราวิชาการ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือแบบเรียน

2. ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบ โครงสร้างประโยคเปรียบเทียบที่ใช้อนุพท “比” (bi) และ “กว่า” เพื่อหาความเหมือนและความแตกต่างโดยใช้ขั้นตอนการวิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษาของของ Randal L. Whitman (1970) ซึ่งมีอยู่ 4 ขั้นตอน คือ การเขียนบรรยายลักษณะของทั้งสองภาษา การเลือกรูปแบบที่จะนำมาเปรียบเทียบ การเปรียบเทียบรูปแบบที่ได้เลือกไว้ สุดท้ายคือการทำนายข้อยุ่งยากหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการเรียนภาษาจากพื้นฐานของการเปรียบเทียบนั้นๆ

ผลการศึกษา

การศึกษาวินิจฉัยแบ่งออกเป็นสองส่วนหลักๆ ส่วนแรกจะเป็นการวิเคราะห์ลักษณะโดยทั่วไปของประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “比” (bi) ในภาษาจีน และ “กว่า” ในภาษาไทย ส่วนที่สอง คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างประเภทต่างๆ ของประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “比” (bi) และ “กว่า”

งานวิจัยฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปรียบเทียบทางวากยสัมพันธ์ของประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “比” (bi) และ “กว่า” ดังนั้นจึงได้กำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายต่างๆ ดังนี้

A คือ สิ่งนำมาเปรียบเทียบเป็นประธานของประโยค สามารถเป็นได้ทั้ง คำ วลี หรือประโยค

B คือ สิ่งที่ถูกเปรียบเทียบเป็นกรรมของประโยค สามารถเป็นได้ทั้ง คำ วลี หรือประโยค

C คือ ภาคแสดงการเปรียบเทียบ เป็นส่วนหลักของภาคแสดง สามารถเป็นได้ทั้งคุณศัพท์หรือกริยา

1. ลักษณะทั่วไปของประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “比” (bi) และ “กว่า”

ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “比” (bi) ในภาษาจีนนั้น รูปแบบของการประกอบประโยคมีลักษณะคล้ายๆ กันกับประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “กว่า” ในภาษาไทย กล่าวคือเป็นประโยคที่ประกอบขึ้นด้วยภาคประธาน และภาคแสดง ซึ่งรูปแบบทางโครงสร้างพื้นฐานของภาษาจีนมีรูปแบบดังนี้

“A+比+B+C” ซึ่งในประโยคเปรียบเทียบดังกล่าวจะมีบุพบท “比” (bi) ปรากฏหน้าบทกรรม ทำหน้าที่เป็นบทขยายของส่วนภาคแสดงการเปรียบเทียบ โดยทั่วไปการสร้างประโยคเปรียบเทียบมักจะต้องนำสิ่งสองสิ่งมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์แบบเท่าเทียมกันเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของระดับ เช่น สูงต่ำ มากน้อย เก่าใหม่ เป็นต้น ตัวอย่างเช่น “我比你胖” “我” เป็นภาคประธาน “比你胖” เป็นภาคแสดง “胖” เป็นภาคแสดงการเปรียบเทียบ สำหรับจุดเหมือนและแตกต่างของประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “比” (bi) และ “กว่า” มีดังนี้

1.1 จุดที่เหมือนกัน ภาษาไทยและภาษาจีน เป็นภาษาที่อยู่ในตระกูลอักษร์-ทิเบต โครงสร้างประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “比” (bi) และ “กว่า” จึงมีลักษณะที่คล้ายกันคือเป็นประโยคที่ประกอบจากภาคประธานและตามด้วยภาคแสดง โดยทั้งสองภาษามีตำแหน่งของบทประธานอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน

1.2 จุดที่แตกต่างกันก็คือ ตำแหน่งของภาคแสดงการเปรียบเทียบ ตำแหน่งบทกรรม ตำแหน่งบุพบท “比” (bi) และ “กว่า” รวมถึงตำแหน่งการวางบทขยายในประโยค ในภาษาจีนส่วนขยายจะวางไว้ด้านหน้าคำที่ถูกขยาย ส่วนภาษาไทยตำแหน่งของส่วนขยายจะปรากฏด้านหลังของคำที่ถูกขยาย หรือหลังบทกรรม ซึ่งจุดที่เหมือนและแตกต่างของโครงสร้างพื้นฐานสามารถศึกษาจากตารางและรูปประโยคตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงตำแหน่งและส่วนประกอบโครงสร้างประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “比” และ “กว่า”

ภาษาไทย	ภาคประธาน	ภาคแสดง		
	บทประธาน	ภาคแสดงการเปรียบเทียบ (คำคุณศัพท์หรือกริยา)	บุพบท “กว่า”	บทกรรม
ตัวอย่าง	เสียวหย่า	สวย	กว่า	ฉัน
ภาษาจีน	ภาคประธาน	ภาคแสดง		
	บทประธาน	บุพบท “比”	บทกรรม	ภาคแสดงการเปรียบเทียบ (คำคุณศัพท์หรือกริยา)
ตัวอย่าง	小雅	比	我	漂亮

ภาษาไทย : เสียวหย่า   สวย   กว่า   ฉัน
ภาษาจีน : 小雅   比   我   漂亮

แปลตามโครงสร้างแบบจีน : เสียวหย่า   กว่า   ฉัน   สวย

จากตารางและประโยคตัวอย่างด้านบนทำให้เห็นว่า “เสี่ยวหย่า” (小雅) เป็นภาคประธาน ซึ่งภาษาไทยและจีนทั้งสองอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน “สวยกว่าฉัน” (比我漂亮) เป็นภาคแสดงทั้งหมดของประโยค “ฉัน” (我) เป็นบทกรรม และเป็นผู้ถูกเปรียบเทียบ “สวย” (漂亮) เป็นคำคุณศัพท์ที่นำมาเป็นภาคแสดงการเปรียบเทียบ “比” (bi) และ “กว่า” เป็นบุพบทและทำหน้าที่เป็นบทขยาย ของคำว่า “สวย” (漂亮) ซึ่งเหล่านี้ล้วนอยู่ในตำแหน่งที่แตกต่างกัน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างประเภทต่างๆของประโยคเปรียบเทียบที่ใช้บุพบท “比” (bi) และ “กว่า”

2.1 โครงสร้างพื้นฐานของประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “比” (bi) และ “กว่า”

เนื่องด้วยความแตกต่างทางวัฒนธรรมทางภาษา จึงทำให้โครงสร้างพื้นฐานของประโยคเปรียบเทียบที่มี “比” (bi) ในภาษาจีนและ “กว่า” ในภาษาไทยมีทั้งจุดที่เหมือนและแตกต่างกัน ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างประโยคเหล่านี้

1)	清迈	比	曼谷	冷	เชียงใหม่หนาวกว่ากรุงเทพ
	เชียงใหม่	กว่า	กรุงเทพ	หนาว	(การแปลตรงตัวตามโครงสร้างจีน)
2)	小陈	比	小刘	高	เสี่ยวเฉินสูงกว่าเสี่ยวหลิว
	เสี่ยวเฉิน	กว่า	เสี่ยวหลิว	สูง	(การแปลตรงตัวตามโครงสร้างจีน)
3)	汉语	比	泰语	难	ภาษาจีนยากกว่าภาษาไทย
	ภาษาจีน	กว่า	ภาษาไทย	ยาก	(การแปลตรงตัวตามโครงสร้างจีน)

จากตัวอย่างที่ 1-3 สามารถเห็นได้ว่าคำคุณศัพท์ “หนาว” (冷) “สูง” (高) “ยาก” (难) และเป็นภาคแสดงการเปรียบเทียบ ซึ่งในภาษาจีนจะวางไว้หลังบทกรรมของของประโยค ส่วนของภาษาไทยจะวางไว้หลังบทประธานและหน้าบุพบท “กว่า” จากประโยคตัวอย่างสามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างพื้นฐานของประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “比” (bi) และ “กว่า” มีความแตกต่างกันโดยโครงสร้าง “A+คำคุณศัพท์+กว่า+B” เป็นรูปแบบโครงสร้างประโยคพื้นฐานของภาษาไทย สำหรับรูปแบบโครงสร้างของภาษาจีน คือ “A+比+B+คำคุณศัพท์”

2.2 ประโยคเปรียบเทียบ “比” (bi) และ “กว่า” ที่มีคำหรือวลีบอกจำนวนเป็นบทเสริมในประโยค

บทเสริมคำบอกจำนวน คือ คำหรือวลีที่แสดงถึงปริมาณ จำนวน ตัวเลข หรือระยะเวลา เพื่อชี้แจงเพิ่มเติมข้อมูลของส่วนหลักภาคแสดงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งในประโยคเปรียบเทียบของภาษาไทยและภาษาจีนล้วนสามารถมีบทเสริมคำบอกจำนวนประกอบในประโยคได้เช่นกัน ซึ่งสามารถศึกษาได้จากตารางและประโยคตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงโครงสร้างและตัวอย่างประโยคเปรียบเทียบที่มีบทเสริมคำบอกจำนวน

โครงสร้างและประโยคตัวอย่างภาษาจีน	โครงสร้างและประโยคตัวอย่างภาษาไทย
A+比+B+คุณศัพท์+บทเสริมคำบอกจำนวน 妹妹比姐姐高 <u>五公分</u>	A+คุณศัพท์+กว่า+B+บทเสริมคำบอกจำนวน น้องสาวสูงกว่าพี่สาว <u>ห้าเซนติเมตร</u>
A+比+B+กริยา+บทเสริมคำบอกจำนวน 价格比上周的减少了一百元	A+กริยา+กว่า+B+บทเสริมคำบอกจำนวน ราคาลดลงกว่าอาทิตย์ที่แล้ว <u>หนึ่งร้อยหยวน</u>
A+比+B+คุณศัพท์+บทเสริมคำบอกปริมาณ 丽丽比我漂亮得多	A+คุณศัพท์+กว่า+B+บทเสริมคำบอกปริมาณสี่ สวยกว่าฉัน <u>ตั้งเยอะ</u>
A+比+B+คุณศัพท์+บทเสริมคำบอกจำนวน 他比我瘦 <u>一点儿</u>	A+คุณศัพท์+กว่า+B+บทเสริมคำบอกจำนวน เขาผอมกว่าฉัน <u>นิดหน่อย</u>

จากตัวอย่างประโยคที่หนึ่งแสดงให้เห็นว่า “五公分” (ห้าเซนติเมตร) เป็นส่วนประกอบหนึ่งของภาคแสดงทั้งหมดในประโยค ทำหน้าที่มาอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ “比姐姐高” (สูงกว่าพี่สาว) เกิดความชัดเจนและมองเห็นลักษณะที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

จากตัวอย่างที่สอง ภาคแสดงการเปรียบเทียบนั้นเป็นคำกริยา “减少” (ลดลง) ในที่นี้ “一百元” (หนึ่งร้อยหยวน) เป็นบทเสริมคำบอกจำนวน ทำให้เห็นว่าราคาของที่ลดลงนั้นลดลงไปเท่าไร

ประโยคตัวอย่างที่สาม บทเสริมคำบอกปริมาณคือ “得多” (ตั้งเยอะ) ทำหน้าที่อธิบายเพิ่มเติมของ “比我漂亮” (สวยกว่าฉัน) ทำให้เราทราบว่าสวยและ ฉ้น ต่างก็สวยทั้งคู่แต่ระดับความสวยของลีสี่นั้นมากกว่าและมากกว่าตั้งเยอะ

ประโยคตัวอย่างที่สี่ “一点儿” (นิดหน่อย) เป็นบทเสริมที่ทำหน้าที่อธิบายเพิ่มเติมระดับของส่วนหลักภาคแสดงนั้นคือคำว่า “瘦” (ผอม) ซึ่งตัวอย่างประโยคลักษณะนี้ผู้เรียนชาวไทยมักจะใช้ผิดมักพูดว่า “他比我一点瘦”

จากลักษณะโครงสร้างและประโยคตัวอย่าง สามารถเห็นได้ว่าประโยคเปรียบเทียบ “比” (bi) และ “กว่า” ที่มีบทเสริมจำนวนเป็นส่วนประกอบของประโยคหากมองในลักษณะแบบผิวเผินจะพบว่าโครงสร้างของทั้งสองภาษามีลักษณะที่คล้ายกัน โดยวางบทเสริมคำบอกจำนวนไว้ท้ายประโยค แต่แท้จริงแล้วโครงสร้างและลักษณะการอธิบายไวยากรณ์ของทั้งสองภาษามีความแตกต่าง ในภาษาจีนบทเสริมจะเรียกว่า “补语” (buyu) จะมีตำแหน่งทางโครงสร้างที่ชัดเจนคือ “กริยา หรือ คุณศัพท์+บทเสริม” แต่ส่วนของภาษาไทยไม่ได้มีลักษณะการอธิบายไวยากรณ์เช่นนี้ ทำให้ “ห้าเซนติเมตร” “หนึ่งร้อยหยวน” “หนึ่งชั่วโมง” “เล็กน้อย” ไม่ได้ถูกวางหลังบทกริยาโดยตรงเหมือนภาษาจีน แต่ถูกวางหลังบทกรรมของประโยคและทำหน้าที่เป็นบทขยายส่วนหลักภาคแสดงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 ประโยคเปรียบเทียบ “比” (bi) “กว่า” ที่มีกริยาวิเศษณ์ “还” (ยัง) และ “更” (ยิ่ง) เป็นส่วนประกอบในประโยค

ในภาษาไทยและภาษาจีนคำว่า “还” (ยัง) และ “更” (ยิ่ง) ถือเป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ช่วยบ่งบอกถึงระดับของส่วนหลักภาคแสดง ซึ่งหากประกอบลงไปประโยคเปรียบเทียบจะมีลักษณะโครงสร้างที่ต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงโครงสร้างและตัวอย่างประโยคที่มี “还” (ยัง) และ “更” (ยิ่ง)

โครงสร้างและประโยคตัวอย่างภาษาจีน	โครงสร้างและประโยคตัวอย่างภาษาไทย
A+比+B+更+กริยา 哥哥比弟弟更有经验	A+กริยา+ยิ่ง+กว่า+B พี่มีประสบการณ์(มาก)ยิ่งกว่าน้อง
A+比+B+还+คุณศัพท์ 坐着看比站着看还舒服	A+ยัง+คุณศัพท์+กว่า+B+(อีก) นั่งดูยังสบายกว่ายืนดู(อีก)
A+比+B+还+更+คุณศัพท์ 学泰语比学中文还更简单	A+ยัง+คุณศัพท์+ยิ่ง+กว่า+B+(อีก) เรียนภาษาไทยยังง่ายยิ่งกว่าเรียนภาษาจีน(อีก)
A+比+B+还+คุณศัพท์+บทเสริม 小刘比小陈还漂亮得多	A+ยัง+คุณศัพท์+กว่า+B+บทเสริม เสี่ยวหลิวยังสวยกว่าเสี่ยวเฉินตั้งเยอะ

จากโครงสร้างและตัวอย่างประโยคแรกพบว่าคำกริยาวิเศษณ์ “更” ในภาษาจีน และ “ยิ่ง” ในภาษาไทยทำหน้าที่เป็นบทขยายส่วนหลักภาคแสดงเหมือนกัน ทำให้เราเห็นว่าทั้งพี่และน้องมีประสบการณ์ด้วยกันทั้งคู่ แต่พี่มีประสบการณ์มากกว่า

จากโครงสร้างและตัวอย่างประโยคที่สองพบว่า “坐着看” (นั่งดู) และ “站着看” (ยืนดู) เป็นการกระทำที่สบายด้วยกันทั้งคู่ แต่การปรากฏของกริยาวิเศษณ์ “还” (ยัง) ทำให้เห็นว่า “坐着看” (นั่งดู) มีระดับความสบายที่มากกว่า

จากโครงสร้างและตัวอย่างประโยคที่สามพบว่า คำกริยาวิเศษณ์ในประโยคเปรียบเทียบทั้งสองภาษา ปรากฏทั้งคำว่า “还” (ยัง) และ “更” (ยิ่ง) บ่งบอกให้เห็นว่าระดับความง่ายของการเรียนภาษาไทย จากที่ง่ายกว่าอยู่แล้วยิ่งง่ายมากขึ้นยิ่งกว่าเดิมอีก

ตัวอย่างประโยคที่สี่พบว่าทั้ง “小刘” (เสี่ยวหลิว) และ “小陈” (เสี่ยวเฉิน) ต่างสวยด้วยกันทั้งคู่ ซึ่ง “小刘” (เสี่ยวหลิว) นั้นสวยกว่า และการที่รูปประโยคปรากฏกริยาวิเศษณ์ “还” (ยัง) และบทเสริม “得多” (ตั้งเยอะ) ยิ่งทำให้ระดับความสวยนั้นเห็นภาพชัดเจนและแตกต่างยิ่งกว่าเดิม

จากลักษณะโครงสร้างและประโยคตัวอย่าง ประโยคเปรียบเทียบ “比” (bi) และ “กว่า” ที่มีกริยาวิเศษณ์ “还” (ยัง) และ “更” (ยิ่ง) เป็นส่วนประกอบในประโยคสามารถเห็นได้ว่า คำกริยาวิเศษณ์เหล่านี้ล้วนทำหน้าที่เป็นบทขยายส่วนหลักของภาคแสดงด้วยกันทั้งสิ้น เช่น คำว่า “有经验” (มีประสบการณ์) “舒服” (สบาย) “简单” (ง่าย) “漂亮” (สวย) ซึ่งในประโยคตัวอย่างภาษาจีน บทขยายภาคแสดงเหล่านี้เรียกว่า “状语” (zhuangyu) จะวางตำแหน่งไว้ด้านหน้าของส่วนหลักภาคแสดงเสมอ ถึงแม้ในประโยคจะปรากฏทั้งคำว่า “还” (ยัง) และ “更” (ยิ่ง) ก็ตาม แต่ตำแหน่งการวางก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ส่วน “ยัง” และ “ยิ่ง” ในประโยคภาษาไทยมีความแตกต่างกับภาษาจีนอย่างชัดเจน คือ “ยัง” จะวางตำแหน่งไว้หน้าส่วนหลักของภาคแสดง ส่วน “ยิ่ง” จะวางตำแหน่งไว้หลังส่วนหลักของภาคแสดงเช่น “ฉันทันยังสวยยิ่งกว่าเขา(อีก)”

2.4 ประโยคเปรียบเทียบ “比” (bi) และ “กว่า” ที่มีคำกริยาเป็นส่วนหลักของภาคแสดงการเปรียบเทียบ

ประโยคเปรียบเทียบ “比” (bi) และ “กว่า” ที่มีคำกริยาเป็นส่วนประกอบ โดยคำกริยาทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของภาคแสดงการเปรียบเทียบ ซึ่งการสร้างประโยคลักษณะนี้มีเงื่อนไขและข้อกำหนดมากกว่าประโยคที่มีคำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นส่วนภาคแสดงการเปรียบเทียบ (หลิว ซ่า 2009) ซึ่งการวิเคราะห์เปรียบเทียบในข้อนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเป็นสองรูปแบบคือ คำกริยามีบทขยายเป็นคำว่า “早” (เช้า) “晚” (สาย) “多” (มาก) “少” (น้อย) และประโยคเปรียบเทียบที่มีคำกริยาและ “得” (ได้) เป็นส่วนประกอบ

2.4.1 ประโยคเปรียบเทียบ “比” และ “กว่า” ที่มีคำกริยาและมีบทขยายคำว่า 早/晚/多/少 และ 早/สาย/มาก/น้อย

ความแตกต่างของลักษณะโครงสร้างประโยค สามารถศึกษาได้จาก รูปแบบโครงสร้างและตัวอย่างประโยคด้านล่างนี้ ตารางที่ 4 แสดงโครงสร้างและตัวอย่างประโยคที่มีคำกริยาเป็นส่วนประกอบ

โครงสร้างและประโยคตัวอย่างภาษาจีน	โครงสร้างและประโยคตัวอย่างภาษาไทย
A+比+B+早+กริยา+บทเสริมแสดงจำนวน 我比你早来半个小时	A+กริยา+เช้า+กว่า+B+บทเสริมแสดงจำนวน ฉันมาเช้ากว่าคุณครึ่งชั่วโมง
A+比+B+晚+กริยา+บทเสริมแสดงจำนวน 他比你晚结婚两年	A+กริยา+ช้า+กว่า+B+บทเสริมแสดงจำนวน เขาแต่งงานช้ากว่าคุณสองปี
A+比+B+多+กริยา+บทเสริมแสดงจำนวน 他比我多买了两本书	A+กริยา+มาก+กว่า+B+บทเสริมแสดงจำนวน เขาซื้อ(หนังสือ)มากกว่าฉันสองเล่ม
A+比+B+少+กริยา+บทเสริมแสดงจำนวน 小李比我少写了一个字	A+เขียน+น้อย+กว่า+B+บทเสริมแสดงจำนวน เสี่ยวหลี่เขียน(อักษร)น้อยกว่าฉันหนึ่งตัว

จากโครงสร้างและประโยคตัวอย่างทั้งหมดที่ประโยคของภาษาจีนพบว่า “早” “晚” “多” “少” วางตำแหน่งหน้าคำกริยาอย่างชัดเจนซึ่งลักษณะนี้คือตำแหน่งของบทขยายกริยาในภาษาจีนที่เรียกว่า “状语” (zhuangyu) ส่วนบทเสริมแสดงจำนวนที่ต่อท้ายกริยา คือ “补语” (buyu) ทำหน้าที่อธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้คำกริยาหรือส่วนหลักภาคแสดงเกิด

ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ส่วนภาษาไทยจุดที่แตกต่างกันก็คือ “เข้า” “สาย” “มาก” “น้อย” คำเหล่านี้คือคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ประกอบหรือขยายคำกริยาเพื่อให้ได้ใจความชัดเจนที่มากขึ้น ซึ่งตามหลักไวยากรณ์จึงปรากฏอยู่หลังคำที่ถูกขยายคือคำกริยา ส่วนบทเสริมแสดงจำนวนในประโยคตัวอย่างภาษาไทยทั้งหมด ก็ทำหน้าที่ขยายคำกริยาและวิเศษณ์ต่ออีกทอดหนึ่ง

2.4.2 ประโยคเปรียบเทียบ “比” “กว่า” ที่มีคำกริยาและ “得” (de) เป็นส่วนประกอบในประโยค

“得” (de) นั้นถือเป็นหนึ่งในไวยากรณ์ที่สำคัญของการเรียนภาษาจีน ซึ่งหากเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วมีความหมายว่า “ได้” ซึ่งมีโครงสร้างประโยคและตัวอย่างประโยคดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงโครงสร้างและตัวอย่างประโยคที่มีคำกริยาและ “得” (ได้) เป็นส่วนประกอบ

โครงสร้างและประโยคตัวอย่างภาษาจีน	โครงสร้างและประโยคตัวอย่างภาษาไทย
A+比+B+กริยา+得+คุณศัพท์ 我比你跑得快	A+กริยา+ได้+คุณศัพท์+กว่า+B ฉันวิ่ง(ได้)เร็วกว่าคุณ
A+比+B+กริยา+得+คุณศัพท์+得多 我比你跑得快得多	A+กริยา+ได้+คุณศัพท์+กว่า+B+ตั้งเยอะ ฉันวิ่ง(ได้)เร็วกว่าคุณตั้งเยอะ
A+比+B+กริยา+得+คุณศัพท์+多了 我比你跑得快多了	A+กริยา+ได้+คุณศัพท์+กว่า+B+เยอะเลย ฉันวิ่ง(ได้)เร็วกว่าคุณเยอะเลย
A+比+B+กริยา+得+还+คุณศัพท์+一点 我比你跑得还快一点	A+ยัง+กริยา+ได้+คุณศัพท์+กว่า+B+นิดหน่อย ฉันยังวิ่ง(ได้)เร็วกว่าคุณนิดหน่อย

จากตารางโครงสร้างและตัวอย่างประโยคภาษาจีนด้านบนพบว่า ส่วนที่อยู่หลัง “得” ในแต่ละประโยคตัวอย่างไม่ว่าจะเป็น “快” “快得多” “快多了” “还快一点” ตามหลักการอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาจีน คำเหล่านี้ล้วนทำหน้าที่เป็นบทเสริมที่ช่วยอธิบายภาวะของกริยาหรือผลลัพธ์ของการกระทำ

สำหรับตัวอย่างภาษาไทยในตัวอย่างที่หนึ่ง “ฉัน” เป็นบทประธาน “วิ่ง” เป็นบทกริยาหรือเป็นส่วนหลักภาคแสดง “เร็วกว่า” เป็นบทขยายกริยา ตัวอย่างที่สอง “ฉัน” เป็นบทประธาน “วิ่ง” เป็นบทกริยา “เร็วกว่าตั้งเยอะ” เป็นบทขยายกริยา ตัวอย่างที่สาม “ฉัน” เป็นบทประธาน “วิ่ง” เป็นบทกริยา “เร็วกว่าเยอะเลย” เป็นบทขยายกริยาเช่นกัน ตัวอย่างที่สี่ “ฉัน” เป็นบทประธาน “วิ่ง” เป็นบทกริยา “ยังเร็วกว่านิดหน่อย” เป็นบทขยายกริยาและนอกจากนี้คำว่า “ตั้งเยอะ” “เยอะเลย” “นิดหน่อย” ยังทำหน้าที่ขยายคำวิเศษณ์ “เร็วกว่า” ต่ออีกครั้งหนึ่งอีกทั้งยังช่วยเสริมใจความประโยคให้สมบูรณ์มากขึ้นด้วย

นอกจากโครงสร้างและตัวอย่างประโยคส่วนของภาษาจีนที่แสดงให้เห็นในตารางประโยคยังสามารถเป็นได้อีกรูปแบบหนึ่งดังนี้

我比你跑得快→我跑得比你快

我比你跑得快得多→我跑得比你快得多

我比你跑得快多了→我跑得比你快多了

我比你跑得还快一点→我跑得比你还快一点

ทั้งนี้เนื่องจากในประโยคมีคำว่า “得” เข้ามาเป็นส่วนประกอบ “得” เป็นหนึ่งในไวยากรณ์สำคัญของภาษาจีน ทำหน้าที่ขึ้นกลางระหว่างภาคแสดงและบทเสริม มีความหมายว่า “ได้” ด้วยเหตุนี้ทำให้รูปแบบโครงสร้างและการใช้สามารถใช้ได้ทั้งสองลักษณะ โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลงแต่กลับจะเน้นใจความสำคัญของประโยคไม่เหมือนกัน ประโยคแรกจะเน้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของสิ่งที่ถูกนำมาเปรียบเทียบกัน ส่วนรูปแบบที่สองเน้นเพื่อให้เห็นถึงระดับของภาคแสดง

จากตารางโครงสร้างและตัวอย่างประโยคเปรียบเทียบที่มีคำกริยาเป็นส่วนหลักภาคแสดง ทั้งสองลักษณะไม่ว่าจะเป็น คำกริยาที่มี 早/晚/多/少 (เช้า/สาย/มาก/น้อย) และ “得” เป็นส่วนประกอบพบว่า หากในประโยคเปรียบเทียบ “比” และ “กว่า” ที่มีคำกริยาเป็นส่วนหลักภาคแสดง หากมีกริยาเพียงตัวเดียวโดยไร้ซึ่งบทขยายหรือบทเสริมอื่นๆ การสร้างประโยคเปรียบเทียบที่สามารถสื่อใจความให้สมบูรณ์คงเป็นไปได้ยาก จำต้องอาศัยบทขยาย บทเสริม เพื่อให้ประโยคเกิดความสมบูรณ์ ซึ่งจุดนี้ภาษาไทยและภาษาจีนเหมือนกัน ส่วนที่แตกต่างกันเห็นได้ชัดคือรูปแบบประโยคภาษาจีนมีความหลากหลายกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยคเปรียบเทียบที่มี “得” เป็นส่วนประกอบ

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบรูปแบบโครงสร้างประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “比” (bi) ในภาษาจีนและ “กว่า” ในภาษาไทยพบว่า ทั้งสองภาษามีโครงสร้างประโยคทั้งที่คล้ายและแตกต่างกัน ด้านลักษณะทั่วไปนั้นพบว่า ประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “比” (bi) ในภาษาจีน รูปแบบของการประกอบประโยคมีลักษณะคล้ายกับประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “กว่า” ในภาษาไทย กล่าวคือเป็นประโยคที่ประกอบด้วยภาคประธาน และภาคแสดงเช่นกัน

ในด้านโครงสร้างประโยคพื้นฐานในภาษาไทยและภาษาจีนมีความแตกต่างกันของลำดับตำแหน่งในประโยค ซึ่งโครงสร้างภาษาไทยคือ “บทประธาน(สิ่งที่นำมาเปรียบ)+ภาคแสดงการเปรียบเทียบ+กว่า+บทกรรม(สิ่งที่ถูกเปรียบ)” สำหรับภาษาจีน โครงสร้างประโยคพื้นฐานคือ “บทประธาน(สิ่งที่นำมาเปรียบ)+比+บทกรรม(สิ่งที่ถูกเปรียบ)+ภาคแสดงการเปรียบเทียบ” เช่น “我比你漂亮” และ “ฉันสวยกว่าเธอ”

หากในประโยคเปรียบเทียบมีคำหรือวลีที่เป็นส่วนเสริมแสดงจำนวนตัวเลขหรือปริมาณ หากมองผิวเผินจะพบว่าทั้งภาษาไทยและจีนส่วนเสริมเหล่านี้จะวางตำแหน่งไว้ด้านหลังสุดของประโยค แต่แท้จริงแล้วโครงสร้างและลักษณะการอธิบายไวยากรณ์ของทั้งสองภาษามีความแตกต่างในภาษาจีนบทเสริม จะวางตำแหน่งไว้หลังคุณศัพท์หรือกริยา แต่ส่วนของภาษาไทยบทเสริมลักษณะนี้จะวางหลังบทกรรมของประโยคเช่น “妹妹比姐姐高五公分” และ “น้องสาวสูงกว่าพี่สาวห้าเซนติเมตร”

ในกรณีที่ประโยคเปรียบเทียบ “比” “กว่า” มีคำกริยาวิเศษณ์ เช่น “还” (ยัง) หรือ “更” (ยิ่ง) ในภาษาจีนคำเหล่านี้ต้องวางไว้หน้าภาคแสดงการเปรียบเทียบเสมอ สำหรับในภาษาไทย “ยิ่ง” ปรากฏในตำแหน่งหลังของส่วนหลักของภาคแสดง ส่วน “ยัง” กลับวางตำแหน่งไว้หน้าส่วนหลักของภาคแสดง เช่น “站着看比坐着看还更舒服” และ “ยิ่งดูยิ่งสบายยิ่งกว่านั่งดู(อีก)”

ประโยคเปรียบเทียบ “比” “กว่า” ที่มีคำกริยาเป็นส่วนหลักของภาคแสดง โดยมีคำว่า 早/晚/多/少 (เช้า/สาย/มาก/น้อย) เป็นบทขยายกริยา พบว่าในโครงสร้างของภาษาจีน 早/晚/多/少 จะวางไว้หน้าคำกริยาส่วนในภาษาไทย เช้า/สาย/มาก/น้อย จะวางหลังคำกริยา เช่น “我比你早来一个小时” และ “ฉันมาเช้ากว่าเธอหนึ่งชั่วโมง”

หากในประโยคเปรียบเทียบมีคำกริยาเป็นส่วนหลักภาคแสดงอีกทั้งมี “得” ประกอบลงในประโยคเปรียบเทียบ จะทำให้ประโยคเปรียบเทียบนั้น ใช้ได้สองลักษณะ เช่น “我比你跑得快” หรือ “我跑得比你快” โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลงแต่กลับจะเน้นใจความของประโยคไม่เหมือนกัน ประโยคแรกจะเน้นเพื่อแสดงความแตกต่างของสิ่งที่ถูกนำมาเปรียบเทียบกัน ส่วนรูปแบบประโยคที่สองเน้นถึงระดับของภาคแสดง ซึ่งประโยคของภาษาไทยไม่สามารถทำได้ลักษณะนี้

จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทางภาษาสามารถอภิปรายผลได้ว่า โดยภาพรวมโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาจีนและภาษาไทยมีความคล้ายคลึงกันมาก ไม่ว่าจะเป็นการสร้างคำหรือการสร้างประโยค เหล่านี้จึงถือเป็นข้อได้เปรียบสำหรับผู้เรียนไทยที่กำลังศึกษาภาษาจีน ขณะเดียวกันหากมองลึกเข้าไปในรายละเอียดบางประการ ก็จะมี ความแตกต่างกันอยู่บ้าง สิ่งที่เห็นได้ชัดจากการศึกษาในครั้งนี้คือ เรื่องของตำแหน่งคำบุพบท “比” และ “กว่า” ในภาษาจีนคำบุพบท “比” จะวางไว้หลังบทประธานหน้าบทกรรม ส่วนภาษาไทย “กว่า” จะถูกวางไว้หลังกริยาหรือคุณศัพท์และหน้าบทกรรมส่วนในรายละเอียดของคำต่างๆที่เข้ามาเป็นส่วนประกอบในประโยค ก็จะมีทั้งที่คล้ายและต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสรุปและกล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ทั้งนี้ผู้ศึกษาทั้งภาษาจีนและภาษาไทยจะต้องระมัดระวังในการสร้างประโยคเปรียบเทียบที่ใช้ “比” และ “กว่า” เนื่องจาก

การสร้างประโยคดังกล่าวทั้งสองภาษามีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ผู้เรียนควรต้องศึกษาและทำความเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างเหล่านี้ให้แตกฉาน นำความเหมือนของภาษาแม่ประยุกต์ใช้กับภาษาเป้าหมายแยกแยะจัดระบบความแตกต่างของภาษาเป้าหมายและภาษาแม่ เพื่อแก้ไขปัญหาความสับสนและการแทนที่ภาษาในแง่ลบ อีกทั้งเพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้และลดความผิดพลาดให้น้อยลงมากที่สุด เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงไกร กองเส็ง. (2559). การศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างและการใช้คำกริยาในภาษาจีนและภาษาไทย. (14 ธันวาคม 2561) สืบค้นจาก <https://www.tcithaijo.org/index.php/jlpru/article/view/60918/50283>.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2554). การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ตรัยภรณ์ เกษมเปรมจิต. (2561). การศึกษาเปรียบเทียบประโยคเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจินตน์ ภาณุพงศ์. (2520). โครงสร้างภาษาไทยระบบไวยากรณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศรวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต. (17 กุมภาพันธ์ 2562) สืบค้นจาก http://www.fis.psu.ac.th/jis_file/res_project/2010_supachai.pdf.
- สุฉินี สุขตระกูล. (2526). วิธีวิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เหียน จิ่งเหวิน. (2555). ไวยากรณ์ภาษาจีนฉบับเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์.
- อุปกิต ศิลปสาร, พระยา. (2514). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Che,J. (2005). *Xian dai han yu bi jiao ju lun lue* . Bo Shi Lun Wen Hubei Normal University, Huangshi.
- 车竞. (2005). 现代汉语比较句论略. 博士论文. 湖北师范大学, 黄石.
- Chen,K. (2014). *Han tai bi jiao ju yu yi he yu yong dui bi fen xi* . Shuo Shi Lun Wen Yunnan Normal University, Kunming.
- 陈凯. (2014). 汉泰比较句语义和语用对比分析. 硕士论文. 云南师范大学, 昆明.
- Di Pietro, Robert J. (1970). *Language Structures in Contrast*. Georgetown University, Washington , D.C.
- Liu,S. (2009). *Xian dai han yu bi zi ju de ju fa yu yi yu yong fen xi* . Bo Shi Lun Wen Inner Mongolia Normal University, Hohhot.
- 刘飒. (2009). 现代汉语“比”字句的句法、语义和语用分析. 博士论文. 内蒙古师范大学, 呼和浩特.
- Liu,X.L. (2011). “Bi” zi ju zai dui wai han yu zhong de jiao yu xue . *Modern Language* , 2011(5), 127-128.
- 刘晓玲. (2011). “比”字句在对外汉语中的教与学. *现代语文*, 2011(5), 127-128.
- Qi,H.Y. (2005). *Dui wai han yu jiao xue yu fa* . Shuo Shi Lun Wen Fudan University, Shanghai.
- 齐沪扬 .(2005). 对外汉语教学语法. 硕士论文. 复旦大学, 上海.
- Whitman, Rangel L. (1970). *Contrastive Analysis; Problem and Procedures* . Language Learning Research Club University of Michigan, Michigan.